

## הלאה לאלה

עד שיאתו לאו מי שאל שכח ולא בירך בשם אמרם חוץ למקצת  
וביך וביה אמרם בירך במקום שנזכר ויד מתי מברך [ ] עד כדי שתעתכל  
המן שבמינו ואנו זונא נון ג' ג'

המן שבמינו ואנו זונא נון ג' ג'

2. **מי שאכל וכו':** אמר רב זעיר ואיתימא רב דימי בר

אבא מהלויק בשכח באבל במזיד ר' חזור למקומו יברך פשיטא ושכח  
תנן מהו דחימה ה' הא אפיו בטמוד והוא דקנוי ושכח להורייך בחן רב' ש  
כל' בניא אמרו להם בה לבש לרביבים מי שאכל בראש הבירה ושכח  
וירד ולא בירך יחוור לראש הבירה יברך אמרו להן ב' לבב' להדריכם  
מי ששכח ארנקו בראש הבירה לא עלה ויטלה לבבד עצמו הוא עולה  
לכבד דברים לא כל' שכן הנתררי תלמידי חד עבד בשוגג כב' ואשכח  
ארנקה דרדהבא וחדר עביר במזיד כב' ואבללה אריה רבה בכ' הוות קיאל  
בשיירתה אבל ואשתל' ולא ביריך אמר היכי אעיביד או אמינה לנו אנשא  
לברך אמר לי ביריך (6) כל הוכא דlbraceת לרטמא מאברכת מוטב אמינה לנו  
אנשא יונה דרדהבא אמר לו אנטו לראשא יונה דמתהיל' נסנת ישראל ליהו דרכ'וביך  
ואשכח יונה דרדהבא ומאי שנא\* יונה דמתהיל' נסנת ישראל ליהו דרכ'וביך  
כגופו יונה נהפה בכקס' ואברותיה בירוקך חרוץ מה יונה אינה ניצול אלא  
בכפניה אף יישראל אין ניצולין אלא במצוות :

3. ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'

המכין : ט' פנד צבוגג כצ' ז.  
לעפ' פ' סקגנו וטקרן מן מקום פ' ז.  
כמלה קמיהן על טלמו לבב' ומורה  
וינס נונג נונג צבוגג . ז.  
בורחת לו נלחמת ברכטני לונפא :  
ט' ס' ז.

4. ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'

(ראי) בפרק אלדרים ט' שאכל שכח ולא בירך בכ' שאמרים יחוור  
למץ' ויבורך וב' יברך במקום שעכו' אמר רב ייזה בר  
אבין מהלויק בשוכח באבל בטור ר' חז'ה יירך תני אבוי לסת  
ב' לב' של לרביבים מי שאכל בראש הבירה ושכח לא עלי' יחוור  
יריך בראש הבירה אל' ב' של לרביבים אם שכח אנטו על מיעת לא  
יווחר וטהלו לבבד עלי' להדריך ר' חז'ה כה' וכותה' משען דביה  
טהדו לב' שאם חזר למקום טמא ר' חז'ה פלאי למזר' אבל שאל' שאין טריף  
על' יהוזר ורב' מפרש טמא ר' חז'ה פלאי למזר' אבל שאל' דפסק ר' חז'ה  
באבל בטעות אלה ודברים מפרש ר' חז'ה פלאי למזר' אבל שאל' דפסק ר' חז'ה  
אטמים יברכטבם טהור בטעות ר' חז'ה פלאי למזר' אבל שאל' דפסק ר' חז'ה  
אן ל' רשות להר'ק' הא לא באתו בסק' לבב' ואם בירך במקום שנוצר ודא  
מעדר על הק' הר'ה שארה שלש בעלתם ולבב' כל' הארץ ברכ' פליק טקלם  
בכל' מקום יאמרא ר'ין סclin דקיל' כב' הדאות הוא את משה ולתת  
שען רב ערטם אונא לרקה בכ' שיטרב רבט' יוזה בר' שליאן דרא רציך ז' ג' ג'

5. ג' ג' ג' ג' ג' ג'

צין ה'. כל המברך ברכת המזון או ברכה אחת מעין שלש - ציריך  
לברך אותה במקום שאכל... שבח לברך ברכת המזון ונזכר קומם  
שיותעל המזון שבמינו - מברך במקום שנוצר, ואם היה מזיד - חור  
למקומו ימברך, ואם בירך במקום שנוצר - יצא ידי החותם.  
(רמב' ב' ברוכות ה, א)

6. ג' ג' ג' ג' ג' ג'

א. מי שאכל במקום אחד, ציריך לברך קודם שיעקור מקוםו.  
(הגה: ועיין לעיל סי' קע"ח), ואם יצא למקום ולא בירך, אם היה  
בזמוד, חזור למקומו ויבורך; ואם בירך במקום שנוצר, יצא. הגה:  
וזוקא לדעת הרמב' ב', אבל לדעת הרא"ש דס' דאך בשוגג יחוור  
למקומו כתחלה, בזמיד אף בדיעבד לא יצא (טור), ואם היה בשוגג,  
להרמב' ב' יברך במקום שנוצר, ולהר"ד יונה והר"ש גם הוא יחוור  
למקומו ויבורך.

הדור מצוה מורה על האהבה, כי הדוד מראה אונז מבקש אלא לצאת ידי  
חוחה, אבל העובדר מהאהבה לפי רב החבה מדקדק בה שלא תחשר כל' בה.  
וממושיף להתנאות זה לו לモפת ולאו שהוא אוהב את ה' בכלל לבבו ובכל  
מאדו ומרפה בכוודו. ומה פא' יבוש ויכלים לעולם הכא האיש אשר הוא  
מקפיד על מלבשו וכלי' תפמיישו ובתי' דיקrho שלא יהא בכם קרויע ומטפער  
ובדומה ומיפה ביתו בסיד וציריים וכייריים, ובמצאות ה' אינו מקפיד על קרעים  
ובכוורים. ואשרי האיש האהוב את קונו ומכבר ה' מהוננו ומרפה הוצאות על  
המצאות להתנאות ישא ברכה מאת ה' צבאות. ט' ז' ט' ט' ט' ט' ט' ט'

